

Csutak Magda (Sepsiszentgyörgy, 1945)

Életének első szakaszát a szocialista Romániában leélt ~ művészi formálódására szűkebb hazája, Erdély tradicionális kultúrája és természetrajza, valamint nemcsak helyi, hanem nemzetközi viszonylatban is kiemelkedő művészek (pl. Mattis-Teutsch János) munkássága egyaránt hatással volt. Az utóbbi években a kémia, a biológia, a fizika mellett a matematika területén véli felfedezni azt a módszert, amely a törvény- és szabályszerűségeken alapuló gondolkodásnak és az elvont, filozófiai vagy elméleti világmagyarázatoknak egyaránt teret enged. Az arányok, a léptékek, a számszerű összefüggések vizuális érzékeltetése során egyetlen matematika alakzatra, a nullára összpontosít.

SAXON Szász János (Tarpa, 1964)

A kilencvenes évek elejéig elsősorban konstruktivista műveket készített. Mestere, Fajó János révén a Budapesti Műhely szellemiségéhez kapcsolódott, de részt vett az Árnýékkötők művészeti csoport munkájában is. 1992-ben meghívást kapott Párizsba az Eiffel-torony első emeletén rendezett Visions d'Europe című kiállításra. Ekkor ismerkedett meg Arden Quinellel és került a hatása alá. Visszatérve megszervezte a MADI Magyarország csoportját, Nemzetközi Mobil MADI Múzeum néven gyűjteményt hozott létre, MADI art periodical címmel pedig művészeti folyóiratot indított. Mintegy száz hazai és külföldi kiállítás megszervezésében vett részt, Magyarország művészetszervező munkájának köszönhetően a MADI egyik nemzetközi hírű központja lett. 2006-ban az egyik főszervezője volt a Moszkvában megrendezett supremeMADism képzőművészeti, zenei és színházi fesztiválnak.

Ézsiás István (Vinár, 1943)

1978-ban diplomázott a Magyar Képzőművészeti Főiskolán. Hosszabb ideig a Veszprém Megyei Múzeumi Igazgatóságon dolgozott. Több hazai művésztelep szervezője és vezetője volt, legjelentősebb ezek közül a Győri Nemzetközi Művésztelep Acélszobrász szekciója, amelyet 10 éven át vezetett és szervezett. A művésztelepeken alkotott modern, színes acélszobrokból szoborparkokat hozott létre Magyarországon és külföldön. Tudomány és Művészet kategóriában létrehozta a budapesti Bánki Donát Galéria Universitas - Art Industriel kiállító helyet. Mintegy 300 egyéni és csoportos kiállításon vett részt, Magyarországon és a világ több országában: többek között Németországban, Franciaországban, Hollandiában, Olaszországban, az Egyesült Államokban, Argentínában, Venezuelában, Romániában, Szlovákiában, Oroszországban. Ipari háttérrel fémből készült kiplasztikai és szobrai elsősorban a konstruktív minimalista stílus jegyében születtek. A MADI első magyarországi szimpoziumját Győrben együtt szervezte az alapítókkal. Színes MADI reliefjei, plasztikai megjelentek a világ több kiállítóhelyén és magángyűjteményekben. 2012 óta az általa létrehozott Kelet-Európa Modern Képtár és Nemzetközi Szoborpark helyszínén, Olaszliszán, valamint Budapesten él és dolgozik.

Haász István (Gönc, 1946)

1968-ban az egri Tanárképző Főiskolán rajztanárként végzett. 1979-ben diplomázott a Magyar Képzőművészeti Főiskolán. 1988 óta a Magyar Iparművészeti Főiskola tanára. 1989-től a szentendrei régi Művésztelep tagja. A 70-es években grafikákat, metszeteket készített, kevés vonallal, geometrikus-mértani formákkal. Monokróm, geometrikus felületekből hozta létre konstruktív, konkrét festményeit, később a fal síkjából kiugró relieffestményeit. A 80-as években készült munkáinak címe változásról, időbeliségről, terekről, mozgásról, alakulásról beszélnek, miközben a szóban forgó festmények mindegyike egyenként, első látásra a címben feltüntetett kifejezésnek épp az ellenkezőjét mutatja: állandóságot, stabilitást, racionális síkokat, mozdulatlanyságot. A Szentendrei Művésztelep hagyományába talán legkevésbé illeszkedő művész. Formai szempontból leginkább Barcsay Jenő és Korniss Dezső bizonyos munkáival rokoníthatók alkotásai.

Fajó János (Orosháza, 1937)

A Magyar Iparművészeti Főiskola, díszítő festő szakát végezte, mesterének Kassák Lajost tekinti. 1974-től a Budapesti Műhely egyik alapító tagja; 1976-ban a győri fémszobrász alkotótelep és szimpózium egyik alapítója. 1976-1988-ban a Józsefvárosi Kiállítóterem és a szerencsi nyári szabadiskola művészeti vezetője. 1985-ben Munkácsy-díjat, 2008-ban Kossuth-díjat kapott, a Magyar Iparművészeti Főiskola tanára volt. A 60-as évek második felére kialakuló egyéni stílusa főként a geometrikus tradíciókból, a konstruktivizmus művészetszemléletéből építkezik. Műveire hatással van az op-art, a minimal art és az újgeometria programja is. Szellemi mestere Kassák Lajos, akinek műveiből Fajó 1965-ben a Fiala Művészek Klubjában rendezett kiállítást. Az olaj-vászon képek mellett a szerigrafia a steril, homogén felületek, a végleges színhangzás kialakításának és a műalkotás demokratizálásának az eszköze. 1971-ben Bak Imrével fogalmazták meg a Stúdió '66 kiállításon bemutatkozó és a volt Zuglói-kör művészeinek szellemiségéhez is kötődő, a korszak progresszív művészetét képviselő alkotók egy csoportjának programját.

Matzon Ákos (Solymár, 1945)

Építész, képzőművész. Konstruktív hagyományokra épülő, szabad geometriaként definiálható munkái jellegzetesen épített, architekturális karakterűek. Tiszta, redukált, ugyanakkor oldott, a térbeliséget kutató, értelmező festészete a szobrászat határmezsgyéjén mozog. Főbb munkái monokrómok vagy kevés szín jellemzi őket, általában síkplasztikák, reliefek, amelyeknek testes geometrikus formái és az ezen formák által életre keltett fények és árnyékok inspiratív kulcsot adnak művészetéhez. Munkáinak az előbbivel összefüggő, de líraibb vonulata a vonalas, grafikus festészet. Művei számos hazai és külföldi, magán- és közgyűjteményben megtalálhatóak, több magyar és nemzetközi egyesület tagja, vezetője. A magyar-német képzőművészeti kapcsolatok elmélyítésében, szervezésében fontos, aktív szerepet vállal. 1998-ban Pollock-Krasner díjat nyert, 2010-ben Munkácsy-díjat kapott.